

ת"ד 1064/01/15 - מדינת ישראל נגד אחסאן עראבי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 1064-01-15 מדינת ישראל נ' עראבי
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחסאן עראבי

הנאשמים

הכרעת דין

אקדים ואומר כי בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו.

האירוע הרלוונטי לתיק דנן הינו תאונת דרכים מיום 24.3.14 שהתחרשה בצומת היציאה ממושב שבי ציון וכביש 4.

בין הצדדים אין מחלוקת אודות כיווני הנסיעה, או נסיבות האירוע למעט בשאלה אחת, האם נכנס רכבו של הנאשם לצומת בניגוד לאור האדום ברמזור.

ראיות הצדדים נשמעו בישיבות שהתקיימו בפניי בתאריכים 3.1.16 ו- 24.3.16, מועד בו אף סיכמו הצדדים טענותיהם. תחילה נקבע מועד שימוע הכרעת הדין ליום 1.5, אולם ביום 21.4 החלטתי לדחות את מתן ההחלטה עקב קיומם של תיקים דומים בהם נדונה מחלוקת הדומה לסוגייה דנן ומתוך רצון לגבש עמדה עקרונית אחידה לתיקים. חלף שימוע הכרעת הדין נערך דיון לא פורמלי בין הצדדים עם המלצה להסדר, אולם המועד שנקצב לצורך כך חלף ומאחר ולא נמסרה הודעה, ניתנת הכרעת הדין כדלקמן.

מטעם המאשימה הובאו שישה עדים מהם העידו ארבעה בפניי: בוחן התאונות **מופיד משלב**, גב' **נטלי פריינטה**, הנהגת המעורבת, מר **מנחם בלוח**, אשר עמד עם רכבו מאחורי רכבה של הנהגת המעורבת והעיד כי נכנסה לצומת באור ירוק השוטר **גיא פייביש**, אשר הגיע למקום לאחר האירוע.

כמו כן הוגשו בהסכמה, בלא חקירה, דוח פעולה שערך השוטר **שלומי מרום** אשר הזדמן למקום לאירוע האירוע (ת/10), והודעת מר **אבנר בן חורין** מחברת מנורה לפיה לא התקבלו הודעות בדבר תקלה ברמזור במועד הרלוונטי

עמוד 1

(ת/13). מטעם ההגנה נשמעה עדותו של הנאשם לבדו.

עדותם של השוטרים משלב ופייביש אינה שופכת אור של ממש על המחלוקת, ועיקר חקירתם בידי הסנגור התרכזה במחדלי חקירה וליקויים בפעילותם לשיטתו. אינני מוצא מקום להרחיב בניתוח הטיעונים בהקשר זה, שכן בכל מקרה אין מדובר בעדויות אשר יכולות להביא להרשעת הנאשם.

כאשר אני בוחן את העדויות הישירות לאירוע, אומר מיד כי לו הייתי צריך להכריע בתיק זה על בסיס הסתברות, הייתי מעדיף את עדויות המאשימה מפי מר בלוח וגב' פריינטה על עדות הנאשם.

גב' פריינטה העידה כדלקמן:

"ביום התאונה, אני ואחי הלכנו לאכול במועדון אחרות הבוקר בשבי ציון ואז יצאנו. הרמזור היה אדום. הוא עמד לפנות לכיוון עכו ואני לכיוון נהריה. היינו ראשונים ברמזור לכל כיוון. הרמזור התחלף לירוק, התחיל לנסוע ואז נכנס בי רכב. כרית אוויר נפתחה. לא הצלחתי לפתוח דלת שמאל. יצאתי מדלת ימין ואז הגיעו אנשים, צעקתי היה ירוק. אחד אמר היה ירוק אל תדאגי, אני לא יודעת מי זה. לא היה במקום אף אחד שמוכר לי, חוץ מאחי. היתה אשה אחת שאמרה שהיא רופאה. אני זוכרת שצעקו על הנאשם, אני לא זוכרת שראיתי אותו, הייתי בהיסטריה.

ש. ספרי שוב מה היה מצב הרמזור כשפנית שמאלה.

ת. היה אדום כשעצרתי, ואז היה ירוק והתחלתי לנסוע.

מר בלוח סיפר:

אני עמדתי אחרי הרכב ביציאה משבי ציון, עמדתי עם הרכב אחרי הרכב הקודם ביציאה לנהריה, היה רמזור אדום. התחלף לירוק, הרכב לפני החל לנסוע, גם אני התחלתי לנסוע. כשראיתי שהרכב מגיע מנהריה ולא עוצר, בלמתי. הרכב נכנס בה, עברתי את הצומת, החניתי את האוטו, ניגשתי לראות מה קרה. אז היו שם כבר שני אנשים, פתאום באה בחורה שהציגה עצמה רופאה, אז הלכתי הצידה, בהיותי מתנדב במשטרה כיוונתי את הצומת עד שהמשטרה הגיעה. אני לא מכיר מישהו מהקשורים. היו אנשים, אף אחד לא מוכר לי. אני הייתי לבד ברכב שלי.

לעומתם סיפר הנאשם:

זה היה יום עבודה רגיל. יצאתי ממזרעה לכיוון עכו. היה יום יפה. נסעתי לאט, רגוע. פתאום ברמזור של שבי ציון עוצר רכב באמצע הצומת. אני מתכון ראיתי רכב נכנס ברמזור. ניסיתי לעצור אבל לא יכולתי. מטרים ספורים. הספקתי לבלום, אבל זה מה שיצא.

ש. באיזה אור נכנסת לצומת?

ת. בירוק בטוח מאה אחוז. אני זוכר את זה מצוין.

ירדתי מיד לרכב לבדוק אם יש נפגעים. ראיתי בחורה בהלם, הרגעתי אותה. טיפלנו בבחורה, הרגשתי והדגשתי לחוקר שאני מרגיש משהו מסריח בשטח. התקרב אליה העד, כאילו הם מכירים עד שהגיע אח שלה. הוא לא הגיע מיד, רק אחרי עשר דקות אולי 20 דקות הוא הגיע. התחילו להתלחשש. אמרתי לשוטר. אני מתכוון לאח שלה ולעד, עברה גם נידת ביטחון והתחילו כולם... שפטו אותי שאני אשם, תכננו. הבחור הזה העד, שאלתי אותו במפורש תגיד לי אתה ראית שהיא עברה בירוק? ולא הצליח לענות לי. אמר שזו צומת בעייתית. ישר הבנתי שהוא יודע שהיא עברה באדום. ראיתי שמנסים לפברק, הוא ואח שלה יחד איתה. היא הייתה בהכרה מלאה. הרגשתי שתופרים לי משהו. כששמעתי שהוא מהמושב שלה, הבנתי את כל הסיפור.

לא מצאתי ביסוס של ממש לטענת הנאשם כי קיימת היכרות בין מר בלוח לבין הגב פריינטה, ואני מתקשה לקבל דבריו בדבר תיאום עדויות מיד לאחר האירוע, הגם שאלה נאמרו על ידו בחקירה במשטרה שנערכה יומיים לאחר האירוע. עם זאת, על סמך התרשמותי אינני יכול בבטחה לקבוע כי הנאשם אינו דובר אמת ולדחות גרסתו מכל וכל.

אני סבור כי מעדויות המאשימה ניתן לקבוע במידה הדרושה במשפט פלילי כי רכבה של גב' פריינטה נכנס לצומת באור ירוק, אולם אינני יכול לקבוע באותה מידה של וודאות כי רכבו של הנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור אדום ברמזור.

בתאונות מסוג זה, הנגרמות בצומת מרומזר, אין בדרך כלל מימצאים אובייקטיביים עליהם ניתן לבסס מסקנות בדבר דרך גרימת התאונה. לפיכך, בוחן התאונות מספר בדרך כלל, כפי שציין בפתח עדותו במקרה דנן:

"על פי הממצאים האובייקטיביים ועל פי עבודתי כבוחן, לא ניתן לקבוע מי מהמעורבים לא ציית לרמזור. ההמלצה להעמדה לדין על סמך עדות."

בתיקים מסוג זה **תיתכן לדעתי הרשעה בשלוש סיטואציות**: מקום בו קיימת עדות ישירה כי רכב הנאשם נכנס לצומת באור אדום; מקום בו התרשמות מהעדויות תוביל את בית המשפט למסקנה ברורה כי הנאשם אינו דובר אמת; או מקום בו קיימת עדות שהרכב במעורב עבר את הצומת בירוק והוכח כי הדבר מחייב שרכב הנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור אדום ברמזור.

המקרה דנן אינו משני הסוגים הראשונים. אין חולק כי במקרה אין זה עדות שרכבו של הנאשם נכנס לצומת באור אדום. כמו כן, על אף שאני מעדיף את העדויות מטעם המאשימה, אינני יכול לקבוע כי עדות הנאשם אינה אמת. אין דין העדפת עדות אחת על אחרת כדין קביעה מפורשת שעדות אינה אמת, ואינני יכול לקבוע כי הנאשם אינו דובר אמת (הגם שלא ניתן לשלול כי הוא שוגה, סבור כי נכנס לצומת באופן חוקי, למרות שלא כך היה).

מכאן, כי הרשעת הנאשם במקרה זה אפשרית רק אם היה מוכח שאין אפשרות לאור ירוק בו זמנית לשני כלי הרכב, וסבורני כי המאשימה לא הוכיחה עובדה זו במקרה זה.

כאמור לעיל, אני מוכן לקבל כי המאשימה הוכיחה במידה הדרושה שרכבה של גב' פריינטה נכנס לצומת באור ירוק. עם זאת, מהנחיות המשטרה עצמה עולה כי קיימת בעייתיות בגזירת המסקנה כי בהכרח נכנס הרכב האחר לצומת באור אדום.

כך קיימת הנחיית אגף התנועה מיום 12.7.2011 בהקשר לאכיפת עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור לפיה:

א. ניתן לאכוף אך ורק (כל ההדגשות במקור - א.ק) כאשר השוטר רואה את הרמזור לפני הצומת, ביחס לכיוון נסיעתו של הנהג החשוד בעבירה.

ב. אין לבצע אכיפה כאשר השוטר הגיע, או עמד, בכיוון נסיעה אחר, גם אם ראה את הרמזור שאחרי הצומת.

ג. כמו כן אין לבצע אכיפה כאשר בכיוון נסיעת השוטר היה אור ירוק ברמזור ומכאן הוא מניח (גם אם הדבר הגיוני) שרכב שחצה את כיוון נסיעתו עבר באור אדום.

סבורני כי אם הנחיית את"ן היא שלא ניתן לאכוף עבירה מסוג ברירת משפט, על סמך ההנחה ההגיונית כי אור ירוק בכיוון אחד משמעו אור אדום בכיוון אחר, מקל וחומר שאין להרשיע אדם בעבירה חמורה יותר של גרימת תאונת דרכים, על סמך אותה הנחה בלי סיוע של ממש.

בכדי להרשיע אדם על סמך אותה הנחה צריכה, לדעתי, המאשימה להוכיח בצורה פוזיטיבית כי לא הייתה תקלה ברמזור באותה עת. כפי שקבע בית המשפט העליון ברע"פ 4550/06 עלי יונס נ' מדינת ישראל: "אין חולק כי המשיבה רובץ הנטל להוכיח תקינותה של מערכת הרמזורים בהיותה מכשיר אלקטרוני".

אני מקבל את עדות הבוחן משלב כי כאשר הגיע למקום לא הייתה תקלה ברמזור. הגם שבדיקתו לא נערכה לפי ההנחיות שהציג הסנגור (נ/1), אני מקבל דבריו בדבר בדיקת הרמזורים, ויותר מכך מוכן להניח כי באופן הרגיל, כאשר פועלים הרמזורים כתקנם, אין מצב של ירוק משותף לכלי הרכב, ולא צריך להרחיב את הדיבור על תוצאת הדברים לו היה מתרחש מצב כזה באופן קבוע.

עם זאת, כפי שעלה בפניי במספר תיקים, בוחן התאונות אינו יכול לשלול מצב של תקלה רגעית. לשם הדוגמא בלבד, ראו דברי בוחן התאונות מר לכטמן בתיק 8074-03-15 בעת שהעיד בפניי לפני ימים אחדים, למען הסר ספק, לא שמעתי דברים שונים בתיקים אחרים.

בעניין יונס הנ"ל הורשע הנאשם לאחר שהתברר כי מערכת הרמזורים נבדקה באופן יזום אחת לחודש וכי היא "מתוכנתת לעבודה במצב של הבהוב צהוב בעת תקלה של ירוק צולב". קביעה זו נכונה לתיק הנ"ל, אינה בגדר ידיעה שיפוטית, ולא הוכחה בפניי, לא בתיק זה ולא בתיק אחר עד היום. יתרה מכך, אמירה זו סותרת דברי הבוחן לכטמן כאמור שלא יכול היה לשלול תקלה רגעית. מכאן אני יכול להסיק כי בחלק מהצמתיים קיימות מערכות המבטיחות שלא

תתרחש תקלה מסוג זה, אולם בחלק אחר הן אינן קיימות.

הנחה זו מתחזקת לאור העדות שהגישה המאשימה בדבר תקינות לכאורה של מערכת הרמזורים ביום המקרה. כפי שעולה מאישור חברת מנורה "לא התקבלו הודעות על תקלות ברמזור". עם זאת באותו אישור נרשם כי המערכת לא נבדקה כלל במועד הרלוונטי או בסמוך לו. הסנגור לא התנגד להגשת מסמך זה תוך שהוא טוען כי "להודעה אין משקל". לעומת מסמך זה בתיקים אחרים הגישה המאשימה תעודת עובד ציבור בדבר תקינות הרמזור מטעם מחלקת רמזורים ובקרה. מכאן עולה ספק שמא קיימים סוגים שונים של מערכות רמזורים, כאלה לגביהם יש מערכת בקרה וניתן לשלול אפשרות לתקלה של ירוק צולב וכאלה לגביהם אין מערכת כזו.

אינני יכול לקבוע כי תקינות זו הוכחה במקרה דנן, כך שבלבי נותר ספק האם ניתן לקבוע כי רכבו של הנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור אדום ברמזור.

הנאשם רשאי ליהנות מספק זה, ולפיכך הוא מזוכה מהעבירות המיוחסות לו.

מאחר והחלטתי לזכות את הנאשם, ניתנה הכרעת הדין שלא בנוכחות הצדדים והיא תומצא להם בדואר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים מהמצאת הכרעת הדין.

ניתנה היום, 17 במאי 19 מאי 2016.